

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

7 april 2009

VERSLAG VAN DE VLAAMSE REGERING

Vlaamse vinger aan de Europese pols

Overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2009

Januari 2009

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heer Karlos Callens**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;
de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;
de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;
de heer Bart Martens, mevrouw Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;
de heer Mark Demesmaeker.

DAMES EN HEREN,

Op dinsdag 31 maart 2009 besprak de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid het raadsdeel Landbouw en Visserij van de januari-editie van de ‘Vlaamse vinger aan de Europese pols’, het overzicht van voor Vlaanderen belangrijke EU-dossiers in 2009, met de heer Joris Relaes, kabinetschef Landbouw van de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

Prioriteiten landbouw

De heer *Joris Relaes*, kabinetschef Landbouw, deelt mee dat het Tsjechische voorzitterschap prioriteit verleent aan een actie in verband met de kwaliteit van de landbouwproducten. In Europa heerst echter grote verdeeldheid over de aanpak daarvan. De discussie betreft de erkenningsvoorwaarden: Europa wil zich binnen de context van de Wereldhandelsorganisatie WTO (World Trade Organisation) profileren via het gebruik van kwaliteitslabels. Zo zijn er in Vlaanderen een negentigtal erkende streekproducten, waarvan er zes ook op Europees niveau erkenning genieten. Maar elk land pakt die erkenning op een andere manier aan. De normen voor een Europese erkenning zijn zo streng dat de meeste lidstaten daarnaast ook een eigen systeem in het leven hebben geroepen. Europa probeert nu zowel voor streek- als voor bioproducten één label tot stand te brengen. Op de conferentie in Praag hebben de Vlaamse afgevaardigden geconstateerd dat hierover in Europa een grote onenigheid heerst. Toch heeft de Europese Commissie (EC) de ambitie om op dit vlak in het najaar een nieuwe richtlijn uit te vaardigen. De heer Relaes schat het belang van dit dossier hoog in: Vlaanderen zal het dan ook nauwlettend opvolgen. Hij wijst erop dat de Europese aandacht voor productiemethoden uniek is. Dat is bijvoorbeeld gebleken in verband met hormonenvlees en chloorkippen.

Een tweede prioriteit is de herziening van de handelsnomen voor pluimvee. Dit is volgens de heer Relaes op het eerste gezicht een vrij onomstreden technisch dossier, tenzij het aanleiding zou geven tot een hernieuwde discussie over de chloorkippen.

De heer *Jos De Meyer* vraagt of het dossier van de chloorkippen dan niet definitief is afgehandeld. De heer *Joris Relaes* vermoedt van niet. Hij brengt even de voorgeschiedenis in herinnering. De zogenaamde chloorkippen zijn kippen die voor de verwerking van hun vlees in een desinfecterend chloorbad worden gedrenkt, om zo contaminatie met salmonella te voorkomen. Daarna worden ze gewassen, zodat de

chloor terug wordt verwijderd. Het Europese Voedselveiligheidsagentschap EFSA (European Food Safety Agency) heeft deze Amerikaanse kippen getest en geschikt bevonden voor consumptie. Op basis hiervan wil de EC deze kippen in Europa toestaan, aangezien de WTO met het productieproces geen rekening houdt. Is het product zelf in orde, dan moeten volgens de WTO de wetten van de vrije markt gelden. Alleen Europa hecht belang aan de manier waarop een product tot stand komt. Voor deze houding heeft de WTO Europa al herhaaldelijk veroordeeld. De Europese lidstaten volgen echter de EC niet. Ook Vlaanderen verzet zich tegen de goedkeuring van Amerikaanse chloorkippen, omdat de Europese regelgeving een veel ingewikkelder en bijgevolg ook duurder salmonellabestrijding voorschrijft. Hierdoor is de concurrentiepositie van de Europese kippenbedrijven nadelig tegenover de Amerikaanse.

Hetzelfde geldt overigens voor hormonen. De Amerikaanse wetgeving laat een vijftal natuurlijke hormonen toe, terwijl Europa dit niet doet en om die reden het Amerikaanse rundvlees weert. Ook hiervoor heeft de WTO Europa veroordeeld, aangezien op basis van het eindproduct zelf geen onderscheid te maken valt. De Verenigde Staten leggen Europa nu met instemming van de WTO als boete een extra heffing op van 100 miljoen euro per jaar. Voor België bedraagt het jaarlijkse nadeel 4 miljoen euro, vooral door extra taksen op Europese chocolade en confituren. Zolang Europa het verbod op hormonenvlees handhaaft, zal onze landbouw deze financiële schade blijven lijden.

De heer *Karlos Callens* vindt dat in dat geval ook in Europa het gebruik van natuurlijke hormonen in de veeteelt moet worden toegestaan.

Tot slot meldt de heer *Joris Relaes* dat ook de gevolgen van de economische crisis aan de landbouw-prioriteiten van het Tsjechische voorzitterschap zijn toegevoegd.

Prioriteiten visserij

Een belangrijke prioriteit is het ‘Groenboek Hervorming Gemeenschappelijk Visserijbeleid’. De heer *Joris Relaes* verduidelijkt dat het de bedoeling is om deze hervorming vanaf 2013 in werking te laten treden. Het zou om zeer fundamentele hervormingen gaan, waarover de belangrijkste beslissingen te verwachten vallen in de tweede helft van 2010, onder Belgisch voorzitterschap. De EU heeft de bedoeling om aan de historische visserijrechten te sleutelen: heel de indeling van de visgebieden in de Europese zeeën zou worden herbekeken. Een van de problemen met de huidige indeling is dat deze tot een

enorme trafiek leidt: zo heeft België een historisch recht om in de buurt van Schotland tong te vissen.

In hetzelfde verband zullen ook de technische maatregelen en de controleverordeningen aan bod komen.

EU-voorzitter Tsjechië hecht ook heel veel belang aan de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur, aangezien het een van de vijf EU-landen zonder kust is.

Ten slotte staat een actieplan over het duurzaam beheer van haaien op stapel.

De verslaggever,

Karlos CALLENS

De voorzitter,

Jos DE MEYER
